

اتاقم سرد و ساکت مانده بی تو
 دریش مثل دهانی نیمه باز است
 کشیدم روی دیوارش خطوطی
 که این هم آخرین شکل نیاز است
 *

تنیده عنکبوتی تار زبشتی
 به سقف این اتاق در هم من
 نشسته گرد غربت روی قالمی
 نشان از انتظار پر غم من
 *

به یک سو دستمال و عینک من
 کنارش سوزن و نخ های رنگی
 شنیدم من صدای پای بادی
 که می سائید خود را روی سنگی
 *

به یک گوشه کتابی پاره پاره
 و لیوانی که آبش مانده گشته
 کنارش یک گل خشکید □ زرد

فضا با بوی غم آکنده گشته

*

به فردایی که می آید از این در

نگاهم خیره مانده رو به فردا

نمی خواهم بخوانم از سر شوق

سرود عاشقی بر گور غم ها

*

اگر همراه فرداها بیایی

نمی دانی که دیگر من همانم

ز بس که پیر و رنجورم بینی

نبینی شعر تازه بر دهانم

*

اگر امروز از این در بیایی

به تابوت دلم گل ها بروید

بیا تا فرصت دیدار داریم

و گرنه گرد پیری را که روید؟

...

